

laget, at man lægger op til at kigge kritisk på sabbatorloven, og det forstår vi ikke. Det er en orlovsmodel, hvor arbejdsløse og beskæftigede bytter plads, så den arbejdsløse kommer ind på arbejdsmarkedet – der er nemlig genbesættelse i den ordning – og derfor er det en ordning, som giver overskud for samfundet. Den arbejdsløse og den beskæftigede bytter plads og bytter indkomst for en vis tid, og begge bliver gladere af det.

Vi fatter ikke, hvis regeringen vil begynde at underminere den slags ting. Vi synes tværtimod, regeringen burde gå den anden vej og gøre de orlovsordninger, vi har i øjeblikket, bedre.

SF vil meget gerne have et genbesættelseskrav med i alle orlovsordningerne. Vi er enige med de borgerlige i, at der er et finansieringsproblem, men det kan jo løses, hvis man sørger for, at der kommer arbejdsløse ind, så samfundet sparer dagpengene. Til gengæld må det også gøres til en ret at benytte orlovsmulighederne, så vi kan få tilstrækkelig mange mennesker til at bytte plads, for det er fremtidens løsning for at få nedbragt arbejdsløsheden.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Når hr. Torben Lunds debut som politisk ordfører bliver fulgt op af utallige spørgsmål her, er det jo, fordi talen er så upræcis, og fordi vi ikke rigtig ved, hvad der ligger bag de signaler, der bliver udsendt.

Jeg vil stille to spørgsmål til hr. Torben Lund inden for det grønne område, for vi skal jo have noget mere konkret. Vi har nok set, at der er mange grønne signaler, og det er vi ganske positive over for fra SF's side; men vi vil gerne vide, hvad der er i posen, hvad det bliver til, hvad der kan gennemføres. I modsætning til hr. Torben Lund er vi nemlig fuldstændig sikre på, at den vækstpolitik, der blev ført under den gamle regering, fører til mere forurening og fører til større miljøproblemer i stedet for at løse dem. Den diskussion om væksten har vi ikke haft i et stykke tid, og vi må have den i den kommende tid.

Derfor vil jeg spørge hr. Torben Lund: Er det Socialdemokratiets synspunkt, at vi bør starte denne periode med et miljøpolitisk kasseeftersyn, hvor vi kigger trafikområdet, energiområdet og landbrugsområdet igennem for at se, om de lever op til målene? Vi er fuldstændig sikre på, at det gør de ikke. Men vil man være med til et sådant kasseeftersyn? Og hvad mener man,

når situationen på landbrugsområdet er uacceptabel? Vil man være med til at tage de nødvendige politiske beslutninger?

Det andet spørgsmål er: Hvorfor er der ikke ét ord om grøn beskæftigelse i det udspil, der ligger fra regeringen? Der kan skabes arbejdspladser ved at kombinere det grønne med oprydningen efter fortidens synder og udviklingen af renere teknologi. Regeringen har bevist i rapporten om afgifter på erhvervslivet; øgede CO₂-afgifter fører til flere arbejdspladser, ikke til færre, som de borgerlige siger. Men hvorfor er regeringen så ikke modig? Hvorfor siger den ikke, at man har en politik for grøn beskæftigelse?

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Man er jo nødt til at spørge regeringens ordfører, fordi redegørelsen fra regeringen er så upræcis, at man ikke kan finde ud af, hvad meningen er med den.

Og jeg vil gerne spørge hr. Torben Lund én gang til: Har regeringen ingen planer om at ændre det hul, der er i boligstøtteleven? Hvis man har en formue på 10 mio. kr. og indretter sig så smart, at den ikke giver afkast, kan man få samme maksimale boligstøtte som den fattige folkepensionist, som ikke har nogen som helst anden indtægt end folkepensionen.

Hvis ikke regeringen vil komme med en melding om, at det fuldstændig groteske forhold bliver ændret, så synes jeg simpelt hen, det er for dårligt.

Når hr. Torben Lund siger, at det jo står i åbningsredegørelsen, hvad man vil gøre som følge af Lejerbosagen, så må jeg sige: Næh, der står, hvad man eventuelt vil gøre, og det var man jo for skams skyld nødt til at sige. Der er jo masser af ting, som man ikke behøver rapporten for at konkludere. Der er misbruget af lejernes penge, der er spekulation på børsen, der er sidevirksomhed m.m. Det ved man da allerede nu. Det kræver lovinitiativer, det kræver konkrete ændringer i boligbyggeriloven, og det har man ikke tænkt sig at præsentere Folketinget for, og det er simpelt hen for dårligt.

Går vi over i den finansielle sektor, bliver det ikke spor bedre. Hvad har man tænkt sig at gøre ved Finanstilsynets rolle, hvor Finanstilsynet stadig væk optræder som en stat i staten? Og vi kan nævne den ene affære efter den anden. Vi kan starte ved Bornholmerbanken, ved de færøske banker, ved Himmerlandsbanken, ved